

Előfizetési feltételek.

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . 2 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
segi jegyzők és tanítók
részére egész évre 3 frt.
Halmérek és koresmáro-
sok részére az „Halmérek
közönyé”-vel együtt
egész évre 4 frt.

Az előfizetések
postafaltalvannal
eszközöndők.

Egyes számok 10 kr. juttatás
kaplakók a kiadóhiv.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGETES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

H I V A T A L O S K Ö Z L Ö N Y E.

Hirdetések.

□ centiméterenként 2 kr.,
többszöriért 1 1/2 kr. fe-
tendő. Bélyegdíj minden
egyes beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRBE

minden 3 hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőirodák, előfizetők
vagy gyakori hirdetések
tetemes díjkezdmény-
ben részesülnek.

Kéziratok a szerkesztőséghez (Belpiacz, Samarjay-féle ház
I. em.) küldendők. — Kéziratok vissza nem adtnak.
Felelős szerkesztő: Dr. SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,

— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Főter, 8. szám alá) intézendők.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a Reuter ügynökség és a Magyar Távir. Iroda hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca a 1 szám.

Fülek — Eger.

Előttünk fekszik Magyarország map-
pája és egy jelentés.

A mappából meggyőződést szereztünk,
hogy felső Magyarországot a vasútvonalak
meg nagyon is gyéren hálózják be, amit
érthetővé tesznek azon nagy természeti aka-
dályok löképp. a melyeket az építendő
vasutaknak le kell küzdeniök

A jelentésből pedig tudomást szerzünk,
hogy a pénz, vagyon és szellem előkelősé-
geiből álló társaság van alakulóban, a
mely a hiányos vasúthálózatot fejleszteni
óhajtja és két fontos pontot: Füleket és
Egert kívánja egy vasúti vonallal összekötni

Ez az építendő vasútvonal pedig me-
gyénket is felette érdekli, mert bár Fülek
is, Eger is megyéken kívül esik, de a
tervezett vonal megyénk egy nagy vidékén
fog keresztül futni, megyénk egy nagy vi-
dékének fogja a modern forgalmi eszközt,
a vasutat megszerezni.

Általában ismert és tudvalevő dolog,
hogy a felvidéket a hegyek és terméketlen
talajok annyira uralkodják, hogy a termőképes
földnek s így a földművelésnek csak alárendelt
szerep jut, úgy hogy az e folytán kelet-
kező mostoha viszonyok enyhítését csak
az erdészet, bányászat, ipar fejlesztése s
ennek a vasútvonalak által való lehetővé
télése képes egyedül eszközölni, úgy miként
a hegyes Svájc és Provenceban is, hol
legkevesebb a termőföld, és legfőbb az ipar
fejlődését támogató vasúthálózat.

És azok a nehézségek, a melyek a
felvidék anyagi boldogulását súlyossá teszik,
a melyek az országgyűlésen is lépten-nyo-
mon hangzanak, minden jó magyar hazafi
szellemében a legmelegebb buzgalmat kell,
hogy ápolják, hogy küzdjünk teljes erővel
a felvidék népének elzülése ellen.

Ennek tagadhatatlan egyik legnagyobb
erőforrása a vasúthálózatok fejlesztése, mi
által a meglévő gazdasági termékek ipari
feldolgozása háladatossá tétetik s különö-
sen a faipar és bányáipar új vállalkozá-
saival mozdítja elő a jólét fejlődését.

Ami földterület pedig művelésre alkal-
mas, a vasutak által oly járadék emel-
kedésben részesül, ami szorongatott gazda-
közönségünk nehéz helyzetének megköny-
nyítására szolgálhat.

Mind ezek a tételek a mezőgazdaság-
ban csak kevésbé jártas egyén előtt alig
szorulnak bizonyításra.

És mert fontos nemzetgazdasági, cul-
turai, nemzeti érdekeket látnak támogatva
egy-egy vasútvállalat által, minden ily moz-
galmat melegen támogatunk, bárhonnán is
jőjjön — és bármely vidéket is érdekeljen.

Ám kétszeres lelkesültséggel törünk
látni, midőn ily vállalatról van szó, a
mely megyénk egy nagy vidékét fogja va-
sútvonalával átszelni, a mely oly vidéken
fog keresztül vonulni, a melyen a legtisz-
tább magyarság lakik, a mely a végpusz-
tulástól fog ilykép biztos menekvést találni.

És az új vonalat helyi tekintetből in-
dokoltá teszi főképp az a körülmény, hogy
az a megye oly területein fog végigfutni,

hol a kőszentelepek léte szakértőileg van
megállapítva és biztosra vehető, hogy a vasut
mentén rövid idő alatt új kőszén-
bányák, új tárnák fognak megnyitni, a
melyek az emberi munkának új foglalkozási
tér engednek, a melyek megyénknek új jö-
vedelmi forrásokat fognak megnyitni.

És felfog támadni újra az Ajnácskői
fürdő is, olyan pompával, mint a minövel
legszebb napjaiban se birt.

De a Fülek—Eger közt tervezett vonal
csak egy részlete akar lenni egy nagy vi-
lágforgalmi jelentőségű pályának, a mely
Észak-Magyarország és az Alföld közt fog
legrövidebb közvetlen összeköttetést létesí-
teni, mert a jövő nagy művei a jelen kez-
deten alapulnak.

Épp azért őszinte örömmel üdvözöljük
az új vasúti tervet, s nincs kétségünk,
hogy az e célra létesülő társaságot az ér-
dekelte gazdaközönség, vállalatok, megye és
a kormány meleg támogatásban fogja ré-
szesíteni, hogy Nógrád- és Hevesmegyék is
lelkesen fogják ezen fontos pálya tervét
felkarolni, s hogy ekként a terv csak rövid
ideig lesz terv, hanem meg fog valósulni.
Az ige testté lesz!

És a megvalósult testtel helyes meder-
ben mozgó forgalmi politikánk egy új viv-
mányával fogunk szemben állani, a mely a
multak mulasztásait fogja egy új téren hely-
rehozni, ahogy azok helyrehozásán más té-
ren és más vidékeken elismerjük serényen
folyik a munka.

Soha meg nem állani és mindig bátran
előre haladni, legyen a jelszavunk!

TÁRKA.

ATHLETA BÁL

Finom női kezektől vesszük a következő
levelet:

Szerkesztő Úr!

Valóban meglepéssel vettem hírt, hogy
a gömörmegyei athleták bált rendeznek. A mult-
kor egy kedves barátomnál csokoládé és süte-
mények mellett (egy kis konty alá való sem
hiányzott) vitattuk meg az eseményt, s elhiheti,
hogy a vita élénk volt, mert voltunk leányok
szép számmal.

A vélemények bármilyen sokféle felfogást tü-
kröztek is vissza, abban mind egyeztünk, hogy
valóban helyes gondolat volt az athleta bált
rendezni

Egyik barátnőm úgy vélekedett, hogy ő
már a fővárosban és Miskolcon is volt athleta
bálban, de az mind nagyon sikerült bál volt.

Lilli pedig azt úgy véli, hogy athleták fess
emberek, s így a bál is csak fess lehet.

Tüzzel ugrott fel Juliska, s hévvel fejte-
tte ki, hogy az athleták patentírozott gavallérok,
és ahol ezek viszik a vezérszerepet, ott csak
sikerült mulatság lehet, mert gavallér ember,
ha valakit mulatságra meghív, a mulattatásáról
is gondoskodik.

Boriska azzal bizonyított, hogy neki a
mama mesélte, hogy egy igazán jó nevelt athleta
gyűlöli a petrezselymet, s azért a báljukon senki
sem fog petrezselymet árulni.

Honka pedig váltig azt vitatta, hogy az
athleták a kardot jól forgatják és így a tánczos-
nékat is jól meg fogják forgatni.

Erzsike pedig felpattant, s kimondta, hogy
ő udvariatlan athletát még sohasem ismert, s
udvarias emberek közt kellemes a mulatság.

Birike úgy vélekedett, hogy az athleták
mind nagyon erős emberek, s ezeknek kiváló-
lag fekszik természetükben, hogy a gyengéd nem
íránt gyengédek legyenek. Ő az újságban is ol-
vasta, hogy Szilágyi Dezső, a volt nagy minisz-
ter is athleta, nagyon zord ember, ki senkinek
sem mutatott barátságos arcot, csak a hölgyekkel
szemben volt mindig gyengéd mosolylyal eltelve.

Ezt a kormányparti nyilatkozatot általá-
nos éljenzés kísérte.

Emmike azonban az ügyet még nem látta
tisztázza, mert fenn marad a mamák kérdése.
Ő úgy véli, hogy az athleta bálban a rendező
urak közt nemcsak nőtlének, de nők urak is
vannak, s ezeknek a feleségeik fognak gondos-
kodni, hogy a mamák is jól mulassanak. De ha
jobban tetszik, ők is mulathatnak az athletákkal.

A kis Marcsa élénk szavakban ecsetelte az
urak nemes törekvését, hogy a művelt társaság-
nak alkalmat nyújtsanak egy kellemes találko-
zásra és fesztelen mulatságra, a lányok érte-
kezlete csak elismerés-el fogadhatja, s nem fogja
megengedni, hogy a sok kóró mosolygó rózsza
nélkül viritson.

Láthatja tehát szerkesztő ur, hogy ugyan-
csa k megbonytunk és vetettük az athleta bált.

A véghatározat nagy lelkesedés közt az
volt, hogy az értekezlet helyesli a bált, s egytől
egyig részt vesz azon, egyuttal felszólítja a vá-
ros és megye hölgyeit, hogy valahogyan el ne
maradjanak a bálról.

Szerkesztő urnak szükségesnek tartottuk
ezt meg írni, hogy közzé tegye, mily általános
az érdeklődés a bál iránt.

A rendezőség fáradozását annál is inkább
méltányoljuk, mert a hosszú farsang alatt az
egyedüli athleta bál kínálkozik igazán nagyszabá-
sú bálnak, s higyeje el, nagyon jó telefonjaink
vannak, ha dróttal ellátva nincsenek is, s hírül
adnak mindent, mit a rendezőség tervez és in-
tézkedik.

Nem árulhatjuk el őket, de egyet női ter-
mészetünk nem enged meg, hogy ki ne fecseggük,
hogy buzgalomuk oly nagy és tapintatos, hogy
azt nem méltányolni igazi hálátlanság lenne!

Bocsánatot a szarkalábakért kér a szerkesz-
tőség titkos hive

Malvin.

U. i. Okosan teszik, hogy oda hatnak, hogy
a hölgyeknél a tulságos luxus elmaradjon.

Igen tisztelt Malvin nagysád!

Ön és kedves értekezletük úgy fogták fel
az athleta bált, ahogy valóban kellett, és hogy
azt felfogni üde, egészséges és a világ boldon-
ságai és balfogalmi által meg nem hamisított
szívek szokták.

Kedves tudósításáért csókolja kacsóit
a szerkesztő.

Ki lesz az utód?

Mikor a monarchiában a király örökre lehunyja szemét és a nemzet általános gyászba kerül, a bánat keseregés örömrivalgás szaggatja ketté, a gyászadalok közé, melyek hirdetik, hogy meghalt a király, közbe vegyülnek a dörgő kiáltások: éljen a király. A köztársaságban, ha az elnök hivatalában hal el, teteme fölött összeül azonnal a választó kongresszus. És a mi országban meg van ezen nagy állásoknál, s ami alkotmányos és kegyeletet nem sértő itt, kell, hogy helyt foglaljon minden közállásnál, a mely bármi oknál fogva megüresedik, s ha éppen a halál ragadja el a szereplő egyént, bármi nagy legyen is az a gyász, kell, hogy nyomába jöjjön az a nagy kérdés, ki lesz tehát az utód? Ezt kívánja az alkotmányos eljárás.

A rimaszombati ev. ref. egyház lelkésze is elköltözött közülünk, hivi arvaságra jutottak, feltámad tehát önkénytelenül az a kérdés, vajjon ki lesz az utód?

Az egyház belügye az első sorban, de mert a mai törvények szerint a lelkész nemcsak egyházi pásztor, hiveinek papja, hanem közhivatalnok, közbizalmi minősége a törvények és gyakorlat által el van fogadva, és mert mint az egyház feje reprezentálásra is hivatva van, s mint ilyen társadalmi szereplésre is hivatott, s mert végül állásában szembe kell nem egyszer találkozni más vallásfelekezeti lelkészekkel, egyházi politikai jelentőségre is hivatott, mindezen tekintetek meg adják a jogosultságot, hogy mindenki, a társadalom, a közvélemény, a nyilvánosság foglalkozhassék azon kérdéssel, vajjon ki lesz az utód?!

Már a fentebbi minőségek is megadják azon kellek sorozatát, a melyekkel az új lelkésznek bírnia kell, már az elköltözött egyénisége is megjelöli azon ismérveket, a melyektől a lelkészválasztásnál eltérni nem lehet, eltérni egyenes veszedelem lenne.

Ismételjük azonban, hogy a lelkész mint pap milyen legyen, ez az isteni mustra nem tartozik a nyilvánosság elé, ez a hívek lelkiismereti szabadságának a kérdése, csak az érdekel bennünket, milyen legyen ez kifelé.

Szükséges, hogy az illető teljes komolysággal fogja fel hogy ő közhivatali méltóságot tölt be, s ehhez az állami törvények ösmeretén kívül oly előkelő komolysággal kell, a milyen egy ilyen hivatalhoz okvetlen megkívánatik. Oly egyén, ki az állam és egyház közti kulturharcz szolgálataiban nem állhat, hanem a béke és türelem apostola.

S minthogy a társadalmi fontos tényező is egy nagy egyház első lelkésze, kell, hogy a társadalmi tekintetek és érdekek is oly mérvű kielégítést nyerjenek, a melyek a békét biztosítják. A türelmesség és egyetértő munka lehet a társadalmi téren az egyedüli jelszó. Am ehhez óriási tapasztalat kell. Szükséges, hogy az illető lelkész hosszú időn át legyen ezen megye, ezen város vidékén, hogy teljesen apróra ösmerje a viszonyokat, az embereket kívül-belül, hogy egy igazán szellemi függetlenséggel felruházott egyén legyen, ki a tájékozatlanság miatt sem eshetik a mások karmaiba, s nem lehet báb a mások kezében.

Szükséges, hogy aki idején kormányozni és reprezentálni, az az itteni társadalmat, annak részleteit, embereit, alakjait, a szinjátekoka' a szinpadon és culissák mögött teljesen ösmerje, s így öntudattal és biztos szellemmel állhasson a béke és türelmesség szolgálatában. Végre az egyházipolitikai állás pedig a teljes szabadelvűség érvényesülését kívánja.

Ezek az emberek a tekintetek, a melyek a hitfelekezeti szempontok mellőzésével, mert ezek a hívekre tartoznak, a közvéleményt vallás és pártkülömbőség nélkül érdeklik.

És valóban örvendünk, hogy e most vázolt érdekek minden valószínűség szerint kielégítést fognak nyerni. Elsmerés illeti ezért a helybeli ev. ref. híveket, kik bizalmukkal olyan férfiú felé látszanak hajolni, ki vallás és pártkülömbőség nélkül bírja felvilágosodott szellem diszeit, elismeréssel keli szólni, hogy a felekezet és a közvélemény valószínűleg találkozni fog oly férfiúban, ki a körnek is kiváló tagja lesz. Ugy halljuk, hogy az a férfiú V a t t a y László rimaszécsi ev. ref. lelkész.

Vattaynak Rimaszécsen egy anyaegyháza és 8 filialja van, és ezen nagy körben a társadalom kiváló munkásságának, a türelem és béke apostolának bizonyult, kit ép azért mindenki vallás és párttekinet nélkül tisztelt. És mikor az egyházipolitikai hullámok a legmagasabbra csaptak, Rimaszécsen, hol a katolikus parochia is van, a kath. hívek és reformátusok közt egy pillanatra sem volt összeütközés. Ez nem mindennapi tapintatra vall.

A minta, mint az elhunyt Terhes Pál a közéletnek nyújtott, teljesen reája illik Vattay Lászlóra, kinek győzelmét szívből kívánjuk annál

inkább, mert értesültünk, hogy szerénységével nem agítal, nem keresi a voksokat, és csak bizalom útján kíván megválasztatni.

Borbély László †

Jánosiból ismét gyászhir érkezett. Roffi Borbély László nagybirtokos meghalt f. hó 1-én az esti órákban Magas kort ért el, az emberi kor majdnem legvégső határát, a 92 évet. Egy hosszú életpálya fonalát vágta el a könyörtelen halál, egy hosszú életpálynak, a melyet szellemenben, szívenben, jellemében nem mindennapiélettel tett emlékezetessé. Roffi Borbély László mint idegen került e megyébe, házassága révén, de a közügyek terén való éber szelleme és munkálkodása csakhamar bekebelezte őt a tősgyökeres gömöriek közé, úgy, hogy egy erényes, munkás élet után Gömörmegye mint egyik legderékabb fiát siratja.

Égész életében lelkesedéssel csüggött a közélet minden mozzanatain, ott volt mindenütt, hol a hazafias tette volt szükség. Nem mindennapi szónoki tehetsége pedig a megyei közgyűlési terem legkiválóbbjai közé helyezte. Mindig akár ifjan és akár öregen a szabadság eszméjéért, a felvilágosodottság és szabadelvűségért harczolt, ha kellett karddal, ha kellett szóval és tollal. Élénk emlékezőnk még azon megható jelenetre, midőn pár éve a szabadelvűséget kezdte ostromolni a reakció, lelke meggyőződése nem engedte, hogy megtört testtel, de ifju lélekkel meg ne jelenjen a megyei közgyűlésben, hogy ott a liberalizmusért és szabadságért hatytyudalát el ne zengje, s hogy a liberális követeléseként a főrendiház reformálását ne sürgesse. Megható volt látni az öreg bajnokot, ki másokra támaszkodva vándorolt a terembe, de ifju tüzzel szónokolt a szabadság eszméjéért.

A társadalom is siratja őt. Önzetlen lelke oda szólította mindenüvé, hol a társadalmi érdekek kielégítéséről volt szó. A közoktatás, népnevelés, humanizmus, nemzeti cultura legőszintébb oszlopos bajnokát vesztette; a helybeli gymnasium egyik apostolát gyászolja, mert az elhunyt éveken keresztül volt a gymnasium elnöke, hová azon meleg szeretet vonzotta, a melyet a gyermekek, az ifjuság nevelése iránt mindig érzett.

Községe és vidéke szegény népének anyagilag támasztója, erkölcsileg atyja volt, ki mindenét osztotta meg szeretett népével. Családi nagy összeköttetéseit is mindig a jó, a társadalom érdekének előmozdítására fordította. S ki ily nemes életet élt, most ravatalon fekszik, s szerető rokonain kívül zokogva állja azt körül a vármegye, az ország sok kiválója, kikkel mi is, mint egyik szellemi jó barátunkat együtt gyászoljuk az elhunytat, — legyen nyugalma örök, s tulviági boldogsága teljes!

H I R E K.

— **Meghívó.** Hámos Lászlóné szül. Badányi Ida urnó önméltósága védnöksége alatt a gömörmegyei ahletikai club által Rimaszombathban, 1895 évi február hó 24-én a »Három-Rózsa«-disztermében rendezendő zártkörű bálra. Kezdeté esti 9 órakor. Belépti-díj: Személyjegy 3 forint, családijegy 3 személyre 5 frt, minden további személy után két forint. Karzatjegy a többi belépti jegyek ára szerint. A tiszta jövedelem a Club alapítókéjének gyarapítására fordítatik. Felülfizetések köszönettel fogadtnak és hirtalpig nyugtáztatnak. Farkas Zoltán b. b. elnök. Dr. Löcherer Tamás, b. b. alelnök. Feledy Ferencz, b. b. alelnök. Szelezky Árpád, b. b. jegyző. Szentmiklóssy Gyula, b. b. pénztárnok. Hámos László a club disztagja. Fáy István, a club elnöke. Bálbizottsági tagok: Baksay Dezső, Bányay Ferencz, Bihari Gusztáv, Bornemisza Elemér, Brauner Gyula, Brukner Ferencz, Cziner Miksa dr., Diószeghy Zsigmond, Einsiedler Gusztáv hadnagy, Fritsch Ferencz, Gazda Pál, Hámos Aladár, Hámos Zoltán, Hanvay József, Institőrész Endre, Kármán Aladár Ernő dr., Kishonthy József, Kubinyi Andor, Kubinyi Bertalan, Kubinyi Géza, Kovács József, (ör Nagy). Lokcsánkyi Endre, Lukács Géza, Lössl-Scheuch Ottó (főhadnagy) Marikovszky Géza, Marikovszky István dr., Mariássy Barna, Molnár József ügyvéd, Molnár József (hadnagy), Moleczer Gyula, Nagy Elemér, Nehrer László, Németh János (hadnagy) Percz Samu, Repeczky Andor, Cumfert Rosenauer József (ezredes), Stojkovic Emil, Szabó Károly, Szakall István, Szelless Ödön dr., Schulhof Pál, Schweighofer Ferencz, Széplaky Lajos, Török Gyula, Ugrik Mihály, Vajda Pál, Veress Samu dr., Vozary Béla, Benedek Gyula és dr. Krausz Gyula. A meghívók szétküldése mint halljuk hétfőn kezdődik.

— **Iskolai estély.** A nov. és decz. hóban megtartott iskolai estélyek minden tekintetben

sikerültek. A gymnasiumi ifjuság, hogy életképességének minél több jelét adja, e hónap 9-én tartja meg a gymnasium toruatermében harmadik iskolai estélyét, melynek műsora a következő: 1. Népdalok. Eneki a főgymn. dalárdá. 2. »A hűvös vadász«, ábránd Sidney-Schmithó. Zongorán előadja Institőrész Endre VIII. oszt. tanuló. 3. Népdalegyveleg. Tilinkón előadja Lehoczy Márton VI. o. t. 4. »Szerenád« Makai Emiltől. Szavalja Angyal Matild k. a 5. »Madách-Évaja«. Irta és olvassa dr. Veress Samu főgymn. tanár. 6. »Repülj fecském« változat. Előadják: Fuvolán Sárkány József VII. zongorán Groó Béla VII. o. t. 7. »Varázsfulvó« Mozartól. Előadják: zongorán Groó Béla VII., harmoniumon Institőrész Endre VIII. és hegedőn Borsody Károly VIII. osztályú tanuló. Az estélyt a gymnasiumi tornacsarnokban tánc követi.

— **Sajtópor.** A helybeli »Három-Rózsa«-állapotairól pár hónap előtt egy komoly kritika jelent meg lapunkban, amelyet Hafner és Récsey vendéglősök magukra névezett sértőknek találván, sajtóport indítottak a cikk szerzője, Náray J. A. ellen, a kassai kir. Törvényszék, mint sajtóbírósalg előtt, minél fogva a kir. törvényszék az esküdtzéki tárgyalást f. hó 15 ikére tűzte ki. A Kassán f. hó 15-én megtartandó esküdtzéki tárgyalás iránt ugy városunkban, mint az egész vármegyében általános az érdeklődés.

— **Közvacsora.** A rimaszombati vadásztársaság mult hó 31-én a helybeli kaszinó nagytermében bucsú-lakomát rendezett abból az alkalomból, hogy a következő napon már az általános vadászati tilalom beköszönt. A lakomán szép számmal jelentek meg az egyesületi tagok és csak a késő éjjeli órákban oszlottak szét.

— **Kinevezés.** Somoškegyi Dezső végzett joghallgató — megyénk szülöttét — a jeles jogászt, ki az egri érseki joglyceumon szorgalmi aranyakat is nyert, a budapesti kir. ítélő-tábla elnöke, saját kerületébe díjas joggyakornokká nevezte ki. Öszintén gratulálunk a jeles fiatal ember kinevezéséhez.

— **Áthelyezés.** Brinich József rosznyói járásbírósalgi és Blum József tornallyai jbirósalgi irnokokat, az igazságügyminiszter saját kérelmükre kölcsönösen áthelyezte.

— **Uj városatyja.** Terhes Pál elhalálózása folytán helyére képviselő testületi tagul Szabó József mészáros polgártársunk választott meg.

— **Neogrady Antal** vármegyénk szülötté, a kitünő festőművész egy valóban sikerült aquarelljét, a »Kiváncsi«-című művét felvették a téli műtárlat alkalmával rendezett sorsjáték nyere-ménytárgyai közé. A nyere-mény tárgyak a leg-sikerültebb képek közül voltak kiválasztva. Ez is bizonyossággal szolgálhat, hogy Neogrady az idej tarlaton határozott sikert aratott, mert képei mind el vannak árusítva. A »Kiváncsi«-című kép egy bakkfist ábrázol, ki a kerti falhoz támaszkodó létrán kapaszkodik fölfelé, hogy a szomszéd kert szeladonját megláthassa. A szomszéd szeladon ugyanekkor hasonló gondolatokkal a szomszéd kisasszonyra akart reálesni. Így aztán szerencsésen összetalálkoztak. Megjegyezzük, hogy a kertrészletet Neogrady Antal a nyáron jolsvai kertjükből vette fel természet után. A nyári üdülés Neogradynek nemcsak kellemes, de sikerei után itéle hasznos is volt.

— **Közgyűlés.** A rimaszombati casinó f. hó 10-én — vasárnap — délután 3 órakor tartja közgyűlését.

— **Katonai lövésár.** Gazdáink kiváló figyelmébe ajánljuk, hogy a szokott katonai lövésárak — mint hiteles helyről értesülünk — Tornallyán márczius hó 28-án, Rimaszombathban márczius 30-án és Miskolczon márczius 26-án fognak megtartatni.

— **Ritka zsákmány.** Január hó 30-án a cserencsenyi erdősegyben megtartott vadászaton K u b i n y i Andor ur, a rimaszombati járás főszolgabirája egy szépen kifejlett szarvas bikát terített le egy jól irányzott lövéssel. Az elejtett vadat ugy látszik a nagy tél szele téríthette a magasabb vidékről levonulásra. Ehhez hasonló szerencse érte M a r t o n János ügyvéd urat, ki a következő napon a tamásfalai erdő segyben rendezett hajtóvadászatban a ritkaságok közé tartozó füles-baglyot ejtett el, melynek kiterjesztett szárnyainak átmérője megüti a két métert.

— **Farkasok a vidéken.** Már nagyon régen történt meg, hogy megyénkben egy-egy farkast elvéve láttak. Mint értesülünk azonban az elmúlt napokban Balogfala környékén a vasuti őr 3 farkast látott a vasuti vágányokon keresztül sétálni, valószínűleg a nagy tél okozta azt, hogy az éhes ordások a nagy erdősegekből ilyen erdőtlen területre vándoroltak le. Annyira mérészek voltak a fenevadak, hogy Balogfala községsége is belátogattak és egy kutyát fölfaltak,

sőt állítólag egy embert meg is támadtak, akinek azonban sikerült elmenekülnie. Egy kis számu vadásztársaság híret vévén az idén is igen ritka vendégeknek, nyomban hajtóvadászatot rendeztek, de eredménytelenül, mert az ordasoknak már csak hült nyomára találtak.

— **Megbokrosodott lovak.** Január 28-án két idős szálónoki földműves ember igyekezett be Rimaszombatba. Szájuk, mely elé két fiatal csikó-ló volt fogva, egészen a szabadkai hidig szerencsésen jutott el. Itt azonban a lovak ismeretlen okból megbokrosodván, s ragadni kezdtek. A két eltes ember nem volt képes a száguldo lovakat megfékezni ugyanígyra, hogy az egyiket a gyeplőszárral maguk közé rántották. A véletlen azonban úgy intézte a lebukott ember sorsát, daczára annak, hogy a szán vagy 200 ölnyre maga előtt tolt, szerencsésen és siettellenül maradt el az országot középen, míg a másikkal tovább száguldtak a lovak. Az uton közlekedő emberek igyekeztek megállítani a futó lovakat, de nem sikerült. Végre a losonci utcában szerencsésen elfogták és a szánon ülő halálra rémült másik embert megmentették a nagyobb veszedelemtől.

— **Mének kiosztása** Vármegyénk területére, a megállapított fedezetési állomásokra a következőleg osztattak ki a ménlova: Ajnácskőre 2 drb. Zarif III. f.-díj 3 frt. Croupier f.-díj 5 frt. Alsó-Bát-kára 4 drb. Amurath Bairactar f.-díj 2 frt. Gidran XXXIII-15. f.-díj 4 frt. Nonius XVI f.-díj 4 frt. Magister 8. fed. díj 3 frt. Harkácsra 2 drb. 167. Nyitra 2, fed. díj 4 frt. Jussuf f. díj 2 frt. Nyustyára 2 drb. Caimer Gidran fed. díj 4 frt. Gidran XXXVII fed. díj 2 frt. Pelsőczre 2 drb. Jussuf fed. díj 2 frt. 120. Bars 8. fed. díj 3 frt. Rimaszecsre 3 drb. Gránát Gidran fed. díj 4 frt. Kardosrét 2, fed. díj 3 frt. O-Baján fed. díj 2 frt. Rimaszombatban marad 6 drb. Mehemed Ali fed. díj 3 frt. Zarif I fed. díj 3 frt. Jussuf fed. díj 2 frt. Kengyel Gidran fed. díj 5 frt. Zalán fed. díj 6 frt. Harnéc fed. díj 6 frt. Tornalyára 7 drb. Tongliez Fehérvár IV—17, fed. díj 3 frt. Game Cock II. fed. díj 8 frt. Count Zdenko 3. fed. díj 4 frt. Milon fed. díj 5 frt. Sonderbar fed. díj 6 frt. Plutó II—2, fed. díj 2 frt. Kalandor fed. díj 5 frt. Várgedére 2 drb. 239 Szabolcs fed. díj 2 frt. Mirandola fed. díj 5 frt. Összesen 30 drb.

— **Bál Rozsnyón.** Rozsnyón, 1895. évi február hó 16-ikán, a »Fekete-Sas« nagytermében tartandó jótékonycélu zártkörű táncestély lesz. Rendező-bizottság: Dr. Hajosi Sándor, elnök. Dr. Auerbach Lajos, alelnök, Lázár Ottó, jegyző. Kovács Miklós, pénztárnok. Feymann Gusztáv, Gáspár Béla, Glatter Ignác, Groh István, Gut-ohn Márton, Jakab Dénes, Kádics Ernő, Kubacska András, Langhoffer Győző, Löw Gyula, Maurer Oszkár, Markó Géza, Nagy Gyula, Pongó Lajos, Sallay Mihály, Stempel Samu, Vanszák György, Vajner Gusztáv, ifj. Wiesinger K., Wind István. Belépti díj Személyjegy 3 korona. Családjegy 6 korona. Kezdeté fél kilencz órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak.

— **Üzlet átvétel.** A jöhrü »Gömöri szállodát« kávéházat és sörcsarnokot f. hó 1-től kezdődőleg átvette Flamm Benő, a Kuziner-féle kávéház főpincézére. Óhajandó, hogy az új tulajdonos keze alatt is megtartsa ez az üzlet ismeretes jó hírnevét, — ez nem is fog csorbát szenvedni, ha Flamm úr a közönség igényeinek mindenben meg fog felelni.

— **Tamásfalán,** a községi előljáróság, f. hó 24-én, a kisdődővádjára, 40 kros belepti díj mellett táncvizalmat rendez. Ajánljuk a közönség pártfogásába.

— **Éhező foglyok.** Nem azokról a foglyokról akarunk mi itt megemlékezni, kik az igazságszolgáltatás börtönében élvezik a bérletbe adott kosztot, hanem azokról a kiéhezett fogoly madarokról, melyeket az ember uton utfélen lát a nagy hidegben a varjuk és verebekkel együtt az országutakon és vasutállások szem után futkosni. Igazán megesik a szive az embernek, midőn a madárvilág e nemes fajtát látja éhesen csapatostól ide-oda futkosni. A nagy és megfagyott hó eltakarhatja az ártatlan teremtmények elől a táplálékot s az éhségtől elpusztítva fordulnak fel és szolgálnak táplálékul a ragadozó madaraknak. Nemes és a vadászatra előnyös tett volna tehát, ha azon birtokosok, kik birtokaikon ilyen éhező fogoly-falkát pillantanak meg, időnkint ft- és gabna-magot szórának ki, amely cselekményök sem munkát, sem költséget nem igényel — csak egy kis paszsiót és nemes keblet.

— **A kivándorlók** figyelmébe. Azok, kik semmiféle reábeszélés által sem engedik magukat az Amerikába való kivándorlással lebeszélni, azok tán gondolkodóba fognak esni, ha olvassák, hogy Brémából január 29-én egy nagy s elsőrangú hajó indult Amerikába és a nyílt tengeren elsüllyedt, egy esomó magyar pedig a hullámok

közt lelte halálát. Még eddig nem sikerült megállapítani, nem volt-e gömöri ember is közöttük. Erősen gyanakszunk, hogy igen! A névsor még nem teljes és a magyarországi megye szerint sincsenek még kiütetve. A vízbe fullak közt eddigi tudomásunk szerint magyarok: Bálint Zeuzsanna és gyermekei, Lukács János, Here Gábor, Tubács M. Vasas Mátyás, Antonymi György, Bessák János, Benyo János, Turcsányi György, Csizmarek György és János, Szollár Éva, Bartal Mihály, Babos Mari és gyermeke, Gajdos Mihály. Az már tudva van, hogy Kovács György a szomszéd megyebeli Edelenyből való. De hát a többi Szolgáljon ez népünknek megszívlelésül, hogy akik Amerikában a nyomorban el nem pusztulnak, azok a tengerbe fulladnak. Egy pár szerencsés példa után pedig ne induljanak, mert a szerencse nem mindenkinek kedvez.

— **A harkács-sánkfalvi** római kath. elemi népiskola javára 1895. január hó 27-én rendezett táncestély bevétele volt 52 frt, kiadása pedig 28 frt 58 kr. s így a jótékony célra maradt 23 frt 42 kr. Felülfizettek Nagy Sándor 50 kr, Sarkány Aurelén 50 kr, K. J. 50 kr, Botlik Andras 50 kr, Lányi Lajos 50 kr, Balog József 10 kr, Miklós József 1 frt 50 kr, Inczedy Agoston 50 kr, Derbész Jánosné 1 frt, X—y 50 kr, Valent Anna 3 frt, Miklós Józsefné 5 frt, Klein Albert 1 frt és Nagy Ferencz 2 frt. Midőn a tekintetes szerkesztőség becses engedelmével e helyen beszámolni szerencsés lehetek, egy alkalommal fogadják a tisztelt felülfizetők kegyes adományokért a rendezőség nevében hálás köszönetemet. Kelt Harkács-Sánkfalván, 1895. jan. hó 30-án, Dlabács Bertalan kántortanító, mint pénztárnok.

— **Felhívás.** A »magyarországi tanítók Eötvös-alapját« gyűjtő és kezelő országos bizottságtisztelettel felkéri tagjait és a tanítói özvegyek és árvák sorsát szívükön viselő nemeslelkű emberbarátokat, emlékezzenek meg járulékaikkal, adományukkal orsz. jótékony intézetünkről s küldjék be azokat Roller Mátyás pénztárhoz (VI. Nagymező-utca 1.) annyival is inkább, mert az előre látható kedvezőtlen mérleg szerint — a várható kegyes adományok nélkülözésével — csak igen kevés segély volna az évről-évre szaporodó segélykérők között kiosztandó. Ügyfeleinket fokozottabb tevékenységre kérve, ama reményünknek adunk kifejezést, hogy kérésünk nem lesz »kiáltó szó« a pusztában! Budapest, 1895. január 2-án. Péterfy Sándor elnök, Lakits Vendel titkár, Roller Mátyás pénztáros.

— **Felhívás.** Azon kiapadhatatlan bő forrás, melyhez a munkában elfáradt, gondtól elgyötört, üdülés után sovárgó egyén bátran fordulhat, hogy szellemi anyagi erőiben megjuvula játszi jókedvvel ismét szembeszállhasson a mulandóság gyakori következményeivel: azon üdítő forrás, mely a csapongó érzet, a hullámzó kedélyt és az elgyöngyített szervezetet pihentető ráhatásával mintegy újra teremteni képes; e tiszta forrás ott rejlik elragadó képességeivel azon gyöngéd, bájos teremtményben, kinek neve: a nemes lelkű nő. Finom érzéke lelkesül és lelkesít, buzdul és buzdít. Ez ismert lelkesedés adja alulirottak ajkaira e szerény kérelmet: a finom, női kéz, a találékony érz, mely mindenre kész, részesítse a rimaszombati kath. olvasó egyület azon kitüntetett kegyben, hogy apró tombolatárgyak följajánlása által előmozdítsa nemes eszélját. Az egész testület legösztönőbb haláját és megkülönböztetett tiszteletét nyilvánítja köszönetül mindazon buzgó lelkeknek, a kik február hó 23-áig tárgyaikat följajánlani kegyeskednek A felajánlott tárgyakat a kath. olvasó egyület helyiségébe beküldeni kéri. Rimaszombat, 1895. február hó. A rendező bizottság.

— **A magyar közönséghez!** Még nem volt nemzetünknek királynéja, akiért annyi rajongó szeretettel dobogott volna minden magyar ember szive, mint Erzsébet, a mi dicsőséges »nagyaszonynunk«-ért. A magyar nép sohasem fogja elfeledni, mit köszönhet az ő fenkölt szívének, mely a haza boros napjaiban oly melegen áhitotta a korona és nemzet közti kibékülést. Imádozt fejedelm-asszonynunknak most csak régi és rossz kiviteli arcképei vannak nálunk forgalomban, úgy hogy minduntalan felhangzott az óhajlás, vajha végre méltó másolatban bírhatnók az ő vonásait. Hatóságok, egyesületek, (kivált nőegyesületek), épügy mint magánosok, a kik helyiségeik vagy szobáik falát Erzsébet királynő arcképevel akarnák díszíteni, bizonyára örömmel fogják hát hírvélni, hogy a királyné kegyelmes engedélyével közrebocsátjuk az Felsőge legszébb arcképet, legfinomabb kiviteli fénykép másolatokban. E kép, mely a müncheni királyi képtár egyik legdrágább kincse, eddigelé nálunk szinte ismeretlen. A mi fénykép-másolatunk a lehető legnagyobb pontossággal és hűséggel adja vissza a remek olajfestmény minden árnyalatát

és minden teremnek, minden szobának legszebb fali ékességét fogja képezni. A fénykép a legújabb technikai vívmányok felhasználásával készült és soha meg nem másulva, évtizedekig megtartja eredeti üdőségét. A kép háromféle nagyságban lesz kapható. Az 1. sz. formatum méretei (a carton beszámításával) 83 cm. hosszú, 70 cm. széles, Megrendelési ára 12 frt. Csomagolási díj külön 60 kr. A 2. sz. formatum méretei (a carton beszámításával) 65 cm. hosszú, 48 cm. széles. Megrendelési ára 6 frt. Csomagolási díj külön 40 kr. A 3. sz. formatum méretei (a carton beszámításával) 48 cm. hosszú, 32 cm. széles. Megrendelési ára 4 frt. Csomagolási díj külön 30 kr. A másolatokat csak korlátolt számban készítettük, és nem kezeskedünk arról; hogy a kép elkészülte után hozzánk érkező összes megrendeléseknek eleget fogunk tenni. Mindenesetre már most hírvélni adjuk, hogy a kép későbbi bolti ára jóval magasabb lesz. Kérjük ennek okáért a t. cz közönséget, méltóztassék a képre való megrendeléseit sürgősen hozzánk juttatni. A kép február hó folyamán jelenik meg. 1895. január havában. Maradunk mély tisztelettel Lampel Róbert (Wodianer F. és fiai) cs. és kir. udv. könyvkereskedés kiadóhivatala Budapest, Andrassy-ut 21. (A jelen felhívás kapcsán megkaptuk Felsőge Asszonynunk képének einkogراف lenyomatát, s irhatjuk, hogy a női szépség oly tökélyt, mint a kép mutatja, fantasziával is alig lehet elérni. Királynéknak sok képét láttam, de e mellett ezek valóságos eltorpülnék Szerk.)

— **A luczerna** versenytársa. Egyik kiváló gazdánk, saját tapasztalatai alapján, igen érdekes dolgokat ír a »M. Gazdák L.-ban«, a »Lathyrus sylvestris« nevű takarmánynövényről, melyet erdei bükkönynek nevez el. A magot a müncheni, egyenesen ezen növény termelésére alakult »Lathyrus Gesellschaft«-tól szerezte be s 10 négyszögöles táblán vetette el. Tapasztalatai szerint a tulajdonképeni termés csak a második esztendőben állt be; — de azután olyan száraz esztendőben is, mint az 1894-iki volt, 3 kaszálást adott. Az új takarmánynövényt minden állat szívesen eszi s a kísérlettevő azon nézetnek ad kifejezést, hogy a Lathyrus rövid idő alatt, hosszú életkoránál, igénytelenségénél, óriási hozamánál és főleg rendkívül magas tápláló anyagtartalmánál fogva ki fogja szorítani a luczernát s minden más takarmánynövényt.

— **Méhészek és gazdák** figyelmébe. A magyar országos méhészeti egyesület szakközölynének a Magyar Méhnek folyó évi első száma most jelent meg a következő tartalommal: Üdv az olvasónak Vámosy Mihály. A német, osztrák és magyar méhészeknek Bécsben tartott 39-ik vándorgyűléséről szóló jelentés. (Folytatás.) Utazásom Németországban. (Folytatás.) Binder Iván A gyalpad mellett. Binder Iván A méhész gondja januárban. Egyesületi élet. A méz a háztartásban. Vegyes. Kérdések és feleletek. Tagság oklevelet kaptak. A mellékleten: Dr. Dzierzon művei. A birtékon: Egyesületi mondani valók. Levélsekény. Eladó méz. Hirdetések. Ara egész évre — 12 havi füzet — 2 frt. Mutatványszámokat az egylet kívánatra ingyen küld.

CSARNOK.

MIKOR A NÁD NEM HAJLIK.

A vig társaság a boros pcharak megett összenevetett, amint Boros Benő, a garnizon legfessebb tagja, nagy erősen bizonyítgatott valamit.

— Hát fogadjunk, fiúk, hogy én meghódítom. Hiszen tudjátok...

— Tudjuk, tudjuk Benő, hogy te szerencsés fickó vagy az asszonyok körül. De engedj meg, Homokayné elcsábíthatatlan — szólt közbe valaki.

— Hát ugyan miért? Hát mit szerethet azon a nyápiez, apró emberen, a ki még a kamaszokban van? Hiszen nem mondom, jó neve van a gyerekeknek; de még se nem gazdag, se fényes állása nincs. Skribler, tintafogyasztó, semmi más! S aztán meg az asszony multja! Egy harminczéves asszonynak nagy multja van; főképp ha szép. Oh, neki is van; hajdanában úgy hajlott a férfiakhoz, mint a szél lehére a nád. Hiszen hallottátok híret.

— Jó, jó, Benő. De ez nem bizonyíték. Tudjuk, hogy elvált asszony. Hogy az első urát ott hagyta, mert nem szerette. Hanem Homokayt szereti. Szereti nagyon.

Boross Benőt ez az újabb ellenvetés csak tüzelte.

— Hiszen én tölem szeretheti. Hanem azért ő is ingatag, hajlékony, mint a nád. Puntum!

A táncteremben esárdást kezdtek huzni a cigányok. A társaság tagjai felugráltak s vaia-

melyikök odaszólt menetközben az ülve maradó Boross Benőnek:

— S aztán nehogy valami bolondot csinálj, Benő!

A garnizon legfessebb tagja nem szólt semmit. Teletöltötte a poharát és ivott. Utánok morgogta a távozóknak:

— Bagázs! Menjete csak csapni a szelet a kis libák meg a kedves urasszonyok körül! Azokra én már rég ráuntam. Nekem izgatóbb kaland kell. Hadd lássam — ha igaz — milyen lehet az, ha a nád nem hajlik?

Epen a szomszédasztalhoz ültek le egy fiatal ember és egy nő

Középtermetű, megtelt, gömbölyű idomu volt az asszony; a szemében sugáros fény, az arcán virágos fehérség és egész valójában kedves kívánatos báj. Szinte furcsán hangzott, a mint mondta annak az igénytelen fiatal embernek:

— Így ni apus, most kipihenem magamat, te meg pedig benézel a táncsterembe. Tudod?

Kedves csacsogással mondta e szavakat, az utolsó szót pajkosan megnyújtva, mint mikor a gerlicze turbékolja párjának:

— Tu . . . dod? . . .

Homokay Emil — mert ő volt az ő sokaktól irigyelt, még többektől csodált nevével — megcsókolta az asszony kezét.

— Tudom, drágám. Mit igyunk?

S a pinezérral rendelt valami hűsítőt.

Boross Benő csak nézte őket. És elkezdett lángolni a vére, a mint gondolta, hogy az a kamasz mily szabadon csókolja annak az asszonynak nemcsak a puha, finom kis kezét, hanem a fehéres piros arcát, kiesattanó, csókra termelt ajkát s gömbölyű, márvány nyakát s kerek vállait is. S csak nézte, nézte őket hosszan, mereven, talán feltűnően is.

S mikor az a kamasz ott hagyta a szép asszonyt magára az asztal mellett, akkor is nézte tovább hosszan, mereven.

A nő szerelemtől boldogan tekintett a távozó Homokay után s mikor az kétszer is visszafordult feléje, mindig utána szólt:

— Siess, apus. Aztán majd mondd meg, melyik volt a legszebb tánczosnó.

Homokay Emil eltűnt a tánczterem ajtajában Boross Benő pedig felugrott a székéről, odalépett a másik asztalhoz s kétségtelenül hódító bókolás közt emelte szalutálásra a kezét s hízelt hangon szólt a fiatal asszonyhoz:

— A legszebb tánczosnó bizonyára nagysád lenne!

Homokay Emil felesége csodálkozva nézett reá. S halk kacaj közt dobta oda neki a választ:

— Pedig sohasem szoktam tánczolni, uram!

Boross Benőt csak jobban feltűzelte, hogy közvetlen közelből esett reá a szép asszony szemének sugárzó, erős pillantása.

— Sajnálandó körülmény, asszonyom. De most az egyszer örülök neki. Legalább szerencsém van hódolatomat tenni . . .

— Boross Benő ur, nemde?

A garnizon legfessebb tagja mélyen meghajolt.

— Oly szerencsés vagyok, hogy . . .

— No mert az uram emlegette, hogy tavaly párbaja volt valami asszonyhistoria miatt. S azt is mondta, hogy egy lapos kardvágást kapott a homlokára, míg a szegény ellenfelét keresztül szúrta.

Boross Benőnek felcsillogott a két szeme.

— Csekélység, a szép asszonyokért mindenkor koczára teszem az életemet, asszonyom. Különösen az ilyen szép asszonyokért, mint kegyed, kik le vannak kötve egy vén emberhez, vagy tapasztalatlan tacsóhoz . . .

E pillanatban úgy érezte Boross Benő, hogy megfordul vele a világ.

Homokay Emilné felugrott s finom, puha kezével belevágott az arcába.

— Hanem az ilyen asszonyok néha így is szoktak fizetni, Boross Benő! . . .

A garnizon legfessebb tagja szinte megszárdult ettől a váratlan fellépéstől.

Az asszony pedig folytató:

— Ott jön az uram. Ha nem akarja, hogy még egyszer megmutassam mit tudnak az ilyen asszonyok, hát vigyázzon magára.

S ezzel mosolyogva kiállott az ura felé:

— Nézd apus, Boross Benő ur volt olyan szives s mulattató, míg távozt.

Homokay Emil nyájasan megszorította a tiszt jobbát, melyet az önkénytelenül elébe nyújtott s nevetve mondta:

— Ugy?! Megköszönted-e? Hát lesz olyan jó Boross ur, hogy itt marad továbbra is velünk. Régen szerettem volna már megismerni. Tudja kérem, reánk újságírókra nézve az ismeretség a fő. Még ugyanis soká végezik el a tánczot

odabenn, addig referál ugyebár a garnizonban a napokban beállt változásokról?

És Boross Benő ott maradt. Leült az asztalhoz s beszélt mindenfelét, miközben a szép asszony szeretettel simult oda az urához s pajzánul mondta neki:

— Hü maradtál hozzám, ugy-e apus? Csak nem csábított el valami szép tánczosnó odabenn a teremben?!

A garnizon legfessebb tagja pedig hűségesen referált Homokay Emilnek az állomány változásáról. S végén azt tette hozzá:

— S végre Boross Benő tiszthelyettest is athelyezték az Isten háta megé, le Erdélybe; Brassóba

— Hogyan? Ezt nem is tudtam, — szólt Homokay.

— De igen . . .

— Vagy, ugyebár, most fogják áthelyezni?

Ezt a szép asszony kérdezte s Boross Benő lassan rámondta:

— Igen.

A garnizon legfessebb tagja valahogy módott szakított, hogy a táncz befejezése előtt, még mielőtt valaki a czimborái közül meglathatta volna, megszabadulhatott Homokayék asztalától.

S felkereste a pinczért s egy ötöst nyomott a markába.

— Nándor, tudja-e, hogy a hallgatás arany?!

Nándor a pénzt gyorsan zsebregyűrte s bambán nézett a távozó tiszthelyettes ur után . . .

Honthy István.

NYILTTÉR.

Bucsu.

Üzleti viszonyaim egy alakultak, hogy 20 év óta folytatott vendéglői és kávéházi üzletem folytatásától — egy időre — vissza vonulok.

Midőn ily hosszú időn át voltam szerencsés tapasztalhatni a n. é közönség kitüntető bizalmát és pártfogását, elmulasztathatlan kötelességem, hogy szívből érzett halás köszönetet mondjak a mélyen tisztelt közönségnek irántam oly hosszú időn át tanúsított jóindulatáért és pártfogásáért.

Ha pedig viszonyaim egy fognak alakulni, hogy egy nagyobb vállalat ismét alkalmam leend szolgálatkészségemet felajánlhatni a n. é közönségnek, szabad legyen reménylenem, hogy becsületes törekvéssel ismét szerencsés lehetek a mélyen tisztelt közönségnek szives pártfogását folytatónak élvezhetni; legfőbb törekvésem, életem leend magamat arra mindenkor érdemesíteni.

A »vizontlátásra«!

Gömöri Ede,

volt szálloda és kávéház tulajdonos.

Rimaszombat, 1895. február 1.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Rimaszombatban, a főtéren levő

Gömöri szállodát, vendéglőt és kávéházat

folyó évi február hó 1-től fogva átvettem

Főtörekvésem leend vendégeimet kitünő étkekkel és italokkal olcsón, pontosan és előzékenyen kiszolgálni.

Magamat a nagyérdemű közönség becses pártfogásába ajánlva maradtam, tisztelettel

FLAMM BENŐ.

A még eddig fölülmulthatatlan Malártsik-féle csász és kir. kizárólag szabadalmazott

patkányirtó-pogácsa

azon rendkívüli pusztító szer, amely rohamosan kiirt

patkányt, egeret és vakondokat

anélkül, hogy más háziállatoknak kárt okozna. Phosphort

strichnint, arsenikumot vagy más mérgeként ható szert azonban nem tartalmaz.

Kísérletezések ezen irtószerral több uradalmakban a legkitünőbb sikerrel tétettek; hivatalosan is megvizsgáltatott és védjeggyel láttatott el, melyre ügyelni kérem, mert csak védjeggyel ellátott patkányirtó-pogácsa hatásáért kezeskedhetem.

Egy nagy csomag használati utasítással együtt 30 kr. — 60 fillér.

» kis » » » » 15 kr. — 30 fillér.

Ezen kiváló patkányirtó szer kapható **Budapest**en: Vargha Károly ügynöki irodájában, Frommer Lajos gyógytára és Feigl Dénes kereskedésében Baross-utca 23., — az osztr. magyar monarchiában valamennyi kiválóbb droguistánál, gyógyszerésznél, vas- és fűszerkereskedőnél is.

Próbaképpen — 2 nagy csomag — 80 kr előre beküldése mellett portómentes küldéssel megrendelhető

Malártsik György

a cs. és kir. osztr. magy. kizárólagos tulajdonosánál

Sátoralja-Ujhelyben.